

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ
โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางคอย

Development of academic achievement in the subject of composing
polite poetry Using Davies' practical skills teaching model combined
with skill exercises. of students in Grade 6th at Ban Bang Khoi School

วัฒนา โทธานี*

Wattana Thothanee

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางคอย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางคอย โดยใช้วิธีสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านบางคอย อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร มีจำนวนนักเรียน 12 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies) จำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ 2. แบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ จำนวน 6 แบบฝึกทักษะ 3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ คือ แบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยพบว่า 1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางคอย อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 80.22/84.33 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 โดยคะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบระหว่างเรียน (กระบวนการ) ของกลุ่มทดลองได้คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 48.73

* ครูโรงเรียนบ้านบางคอย, สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1

Teacher at Ban Bang Khoi School, Chumphon Primary Educational Service Area Office 1

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.25 และคะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบหลังเรียน (ผลลัพธ์) ได้คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 14.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.37

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางคอย อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ได้คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 9.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.73 และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของ เดวีส์ (Davies) ได้คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 14.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.37

คำสำคัญ : การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ; รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์

Abstract

This research has the objective 1. To develop skill practice in composing polite poetry. Using Davies' practical skills teaching model. of students in Grade 6 at Ban Bang Khoi School To be effective according to the 80/80 criteria 2. To compare academic achievement in composing polite poetry. Before studying and after studying of students in Grade 6th at Ban Bang Khoi School Using Davies' method of teaching practical skills together with skill exercises. The sample group was students. Grade 6th, Semester 1, Academic Year 2023 Ban Bang Khoi School, Mueang District, Chumphon Province, has 12 students, which were obtained through specific selection. The experiment took 4 periods, each period 60 minutes. The equipment used in this research They are 1. Learning management plan Concerning composing poetry in the genre of polite poetry Using Davies' practical skills teaching model (Davies), 4 learning plans, 2. Skill practice on composing polite poetry, 6 skill practice exercises, 3. Academic achievement test. The subject of composing polite poetry is a multiple choice test with 4 options, 20 questions. Data analysis uses mean ($\bar{X}$) and standard deviation (S.D.) statistics.

The results of the research found that: 1. The effectiveness of the skill training on composing polite poetry. Using Davies' practical skills teaching model. of Grade 6 students at Ban Bang Khoi School, Mueang District, Chumphon Province, had an E1/E2 efficiency of 80.22/84.33,

meeting the criteria of 80/80 The average score of the test results during study (process) of the experimental group had a mean score of Standard deviation (S.D.) is 2.37

2. Student academic achievement After studying using the skill practice on composing polite poetry. Using Davies' practical skills teaching model. of students in Grade 6th at Ban Bang Khoi School, Mueang District, Chumphon Province, was significantly higher than before school at the .05 level. The average academic achievement score of students before learning using the skill practice Concerning composing poetry in the genre of polite poetry Using Davies' practical skills teaching model. of Prathom 6 students had an average score of 9.07 standard deviation (S.D.) equal to 1.73 and the mean academic achievement score of students after studying using the skill practice on composing polite poetry. Using Davies' practical skills teaching model (Davies), the average score.

Key Word : The composing poetry of thai; Davies' Instructional model

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้คนไทยเกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เนื่องจากใช้ภาษาเดียวกัน และทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกนึกคิด ระหว่างกัน อีกทั้งยังถือเป็นสมบัติทางวัฒนธรรม เป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ดังพระราชดำรัสในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้ากรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในพิธีเปิดงานวันภาษาไทยแห่งชาติ พุทธศักราช 2544 ความตอนหนึ่งว่า

...ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์สำคัญของชาติ เป็นเครื่องหมายอย่างหนึ่งที่แสดงความเป็นไทยภาษาไทย มีคุณูปการแก่ชาวไทยทุกคน นอกจากคนไทยจะใช้ภาษาไทยเป็นสื่อแสดงความคิดเห็นและความเข้าใจ ในชีวิตประจำวันแล้ว ยังมีบทบาทสำคัญในฐานะเป็นเครื่องมือสื่อสารสำหรับการประกอบอาชีพของบุคคล ทุกสาขาอาชีพ เป็นเครื่องมือสืบทอดวิทยาการต่าง ๆ ทำให้องค์ความรู้ขยายตัวกว้างขวาง เป็นทรัพย์สินทางปัญญาของชาติตกทอดถึงอนุชนทุกยุค จึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่การพัฒนาทรัพยากรบุคคลและพัฒนา ประเทศ...

พระราชดำรัสข้างต้น แสดงให้เห็นถึงความสำคัญและคุณค่าของภาษาไทยที่มีต่อคนในชาติไทย ในฐานะที่เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้คนไทยสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ โดยใช้ภาษาไทยเป็นสื่อกลาง ในการถ่ายทอดได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความเข้าใจตรงกัน นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือ สื่อสารที่ช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ และเป็นทรัพย์สินทางปัญญา ที่ช่วยถ่ายทอด

องค์ความรู้ให้กว้างขวาง ซึ่งสอดคล้องกับ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549: 5) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของภาษาไทยไว้ว่า

...ภาษาไทยมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต ความเป็นปึกแผ่นของสังคมไทย คนไทยจำเป็นต้องตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย ต้องทำความเข้าใจ ศึกษาหลักเกณฑ์ทางภาษา และฝึกฝนให้เกิดทักษะการฟัง การดู การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสาร การเรียนรู้ การแสวงหาความรู้ การเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน ตลอดจนการสร้างความเป็นเอกภาพของชาติ และความจงรักภักดีเพื่อให้เกิดประโยชน์ แก่ตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศชาติสืบไป...

จะเห็นได้ว่า ภาษาเป็นสิ่งสำคัญอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ให้ประสบความสำเร็จ มีความเจริญก้าวหน้าทั้งด้านสติปัญญาและหน้าที่การงาน อีกทั้งทำให้คนในชาติเกิดความมั่นคงเป็นปึกแผ่น ทุกคนจึงจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาไทยให้ดีที่สุด เพื่อดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ประเทศชาติ และถ่ายทอดไปสู่คนรุ่นหลังเป็นมรดกของชาติไทยให้คงอยู่สืบไป

ภาษาไทยมีเอกลักษณ์อันโดดเด่น ก่อให้เกิดการสร้างสรรคผลงานทางภาษาที่หลากหลาย เห็นได้จากการที่คนไทยนิยมนำถ้อยคำมาเรียงร้อยให้เกิดเป็นจังหวะ มีสัมผัส มีการคล้องจองกัน ทำให้เกิดความไพเราะและรื่นหูในเวลาฟัง อีกทั้งยังช่วยให้ง่ายต่อการจดจำอีกด้วย ซึ่งจะเรียกลักษณะเช่นนี้ว่า คำประพันธ์ หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า บทร้อยกรอง ทำให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังเกิดความซาบซึ้งในความงามทางภาษาที่ผู้แต่งใช้นำมาถ่ายทอด ดังที่ บุญเหลือ ใจมโน (2555: 23) กล่าวว่า คำประพันธ์ไทยหรือบทร้อยกรองไทยนั้น มีความงดงาม เพราะเป็นการสร้อยถ้อยคำมาเรียงร้อยให้ประณีตจนเกิดความไพเราะตามควรแก่เหตุการณ์นั้น ๆ ใช้สื่อความหมายที่ได้อารมณ์อย่างลึกซึ้ง ทั้งยังมีส่วนช่วยให้จิตใจนุ่มนวล อ่อนโยน อึกheim เศร้าโศก สะเทือนใจ ฯลฯ ประกอบด้วยสุนทรียสนั่น ๆ ไปด้วย และบทร้อยกรองยังมีคุณค่าต่อผู้แต่ง ดังที่ นภลัย สุวรรณธาดา (2547: 41 - 42) กล่าวว่า คุณค่าของร้อยกรองมีต่อผู้แต่งดังนี้ ประการที่หนึ่งคุณค่าทางจิตใจ คือ การได้พรรณนาอารมณ์ และความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนอารมณ์ของกวี ถ้าแสดงออกในรูปของร้อยกรองจะงดงาม เป็นประโยชน์ทั้งแก่ตนเองและผู้อื่น ประการที่สอง คุณค่าทางสติปัญญา กล่าวคือ ผู้แต่งได้ใช้สติปัญญา ใช้วิจารณ์ญาณในการเขียน ซึ่งต้องศึกษาค้นคว้าข้อมูลให้เพียงพอ เป็นการเพิ่มพูนความรู้ ความคิดให้แก่ผู้เขียน ประการที่สาม คุณค่าทางสังคม เมื่อผู้เขียนประสบความสำเร็จในการเขียนบทกวี จะเกิดความมั่นใจในความสำเร็จนั้น ทำให้เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพมั่นคง เกิดความกล้าที่จะสร้างผลงานต่อไปได้ การยอมรับจากสังคม และประการสุดท้าย คุณค่าทางการสื่อสารคือ ทำให้กวีสามารถเล่าเรื่องราวหรือถ่ายทอดความในใจสู่ผู้อ่าน ผู้ฟัง และผู้ชม โดยผ่านสื่อต่าง ๆ

กระทรวงศึกษาธิการได้เห็นความสำคัญของบทร้อยกรอง จึงได้กำหนดลงในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยให้ผู้เรียนเริ่มศึกษาคำคล้องจองเพื่อเป็นพื้นฐานในการแต่งบทร้อยกรอง จากนั้นจึงให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การแต่ง คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ ซึ่งจะมี

การเรียงระดับความง่ายไปหาระดับยาก โดยจะคำนึงถึงความเหมาะสมของผู้เรียน ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา จนถึงชั้นมัธยมศึกษา กลอนสี่ กาพย์ยานี 11 กลอนสุภาพ โคลงสี่สุภาพ ร่าย และฉันท์ โดยถูกกำหนดเป็น ตัวชี้วัดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ ดังนั้นครูผู้สอนในรายวิชา ภาษาไทย จึงจำเป็นต้องจัดการเรียนการสอน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียน บรรลุเป้าหมายที่คาดหวังไว้

แม้ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ แต่ก็พบว่าการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทยในเรื่องดังกล่าว ยังไม่ประสบความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายที่คาดหวังไว้เท่าที่ควร ซึ่งจากที่ผู้วิจัยได้ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอน ในรายวิชาภาษาไทย เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ ประเภทกลอนสุภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางคอย อำเภอมะนัง จังหวัดชุมพร ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนจำฉันท์ลักษณะและสัมผัสของ กลอนสุภาพไม่ได้ นักเรียนขาดความรู้เรื่องคำสัมผัส อีกทั้งนักเรียนยังใช้คำได้ไม่หลากหลาย เนื่องจากมีคลัง คำศัพท์น้อยและประสบการณ์ในการแต่งกลอนสุภาพน้อย ยังไม่สามารถร้อยเรียงคำให้ต่อเนื่องตั้งแต่ต้น จนถึงจบได้ และยังแต่งได้ไม่ถูกต้อง ตามฉันทลักษณ์และขาดคำไพเราะอีกด้วย และจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอน วิชาภาษาไทย โรงเรียนบ้านบางคอย อำเภอมะนัง จังหวัดชุมพร จำนวน 2 ท่าน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน เรื่องการแต่งคำประพันธ์ ประเภทกลอนสุภาพ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 40 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนยังไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน คือ คะแนนเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 50 ซึ่งเป็นผลมาจากการจัดการเรียนการสอน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ ประเภทกลอนสุภาพ มีเนื้อหาที่ได้เข้าได้ยาก มีความซับซ้อน เรื่องของการใช้คำ ไม่ สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน อีกทั้งนักเรียนยังขาดทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ ความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการ จึงทำให้นักเรียนไม่สามารถเลือกสรรคำมาร้อยเรียงให้ถูกต้องตาม ฉันทลักษณ์ของกลอนสุภาพได้ นอกจากนี้ พรธิภา ปัญญาณะ (2556: 16) ได้กล่าวถึง สาเหตุที่นักเรียนเขียน บทร้อยกรองไม่ได้ อาจเนื่องมาจากผู้สอนไม่ให้ความสำคัญในการสอนบทร้อยกรอง จึงไม่จัดกิจกรรมส่งเสริม หรือครูไม่มีทักษะในเรื่องดังกล่าว ทำให้การจัดกิจกรรมเป็นไปด้วยความไม่เรียบร้อย หรือไม่มีเทคนิค ในการถ่ายทอดความรู้ ส่งผลให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียนในเนื้อหาบทร้อยกรอง หรือเห็นว่า ยากเกินความสามารถที่จะเรียนได้ เป็นต้น และ สุรัตน์ คำหอมรินทร์ (2558: 3) ได้กล่าวถึงปัญหาการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพที่ไม่ประสบผลสำเร็จนั้น เกิดจากตัวผู้สอน โดยครูผู้สอนไม่ถนัดเนื้อหาการสอนจึงใช้วิธีการสอนที่ไม่เหมาะสม เช่น ใช้วิธีสอนแบบบรรยาย และขาดเทคนิค การจัดการเรียนรู้ ขาดสื่อประกอบการสอนที่ดี นักเรียนจึงขาดทักษะการเรียนรู้ที่หลากหลาย เบื่อหน่าย วิธีการสอนของครู และนักเรียนบางคนคิดว่าตนเองไม่มีความสามารถในการแต่งกลอน จึงจำเป็นอย่างยิ่ง

ที่ครูผู้สอนจะต้องปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้มีความน่าสนใจ เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน โดยใช้สื่อการเรียนการสอนหรือนวัตกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลายและเหมาะสม เช่น บทเรียนสำเร็จรูปมัลติมีเดียแบบฝึกทักษะ เป็นต้น

แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจชนิดหนึ่ง ที่มีส่วนช่วยพัฒนาผู้เรียนได้ แบบฝึกทักษะคือ สื่อในการเรียนการสอนที่ช่วยให้ครูสามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติทบทวนความรู้และเนื้อหาที่เรียน ซึ่งเป็นผลให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่เรียนได้เป็นอย่างดี ดังที่ ถวัลย์ มาศจรัส (2550: 18) กล่าวไว้ว่า แบบฝึกทักษะเป็นกิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีความหลากหลายและปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนด้วยตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรุฒิ พันทวีศักดิ์ (2561: 84 - 90) ได้วิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันทอนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ 4MAT ร่วมกับแบบฝึก ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันทอน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถด้านการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันทอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ 4MAT ร่วมกับแบบฝึกสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ และยังสอดคล้องกับ ชลธิชา เลิศวิสุทธินันท์ (2563: 109 - 120) ที่ได้วิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพโดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับเกม Kahoot ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทุกคนมีความสามารถในการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด นอกจากการเลือกใช้สื่อการสอนที่ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการฝึกฝนลงมือทำแล้ว ครูผู้สอนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับเปลี่ยนวิธีการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ถือเป็นรูปแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนได้รับองค์ความรู้ทางด้านต่าง ๆ และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการลงมือปฏิบัติจริง สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2547: 1) ได้สังเคราะห์รูปแบบการจัดการกระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูต้นแบบวิชาภาษาไทยตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 พบว่า มีรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายที่ครูภาษาไทยใช้ได้ผล คือ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies) ซึ่งพัฒนาโดย ทิศนา ขัมมณี (2545: 244 - 245) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติไว้ว่าทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและเร็วขึ้น วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส คือ จะมุ่งช่วยพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะที่ประกอบด้วยทักษะย่อยจำนวนมากรูปแบบการเรียนการสอน ทักษะปฏิบัติของ

เดวิสประกอบด้วยขั้นตอน 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิค วิธีการ ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ

จะเห็นได้ว่ารูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีหลักการพื้นฐานที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะจากการลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง ทั้งในรูปแบบของกิจกรรมกลุ่มและรายบุคคล เป็นการฝึกให้นักเรียนที่มีการทำงานเป็นลำดับขั้นตอน ประกอบด้วย การปฏิบัติทักษะย่อยแล้วเชื่อมโยงนำเข้าสู่ทักษะใหญ่ จนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ โดยมีครูผู้สอนคอยควบคุมดูแลและคอยให้เทคนิคและวิธีการ เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิด การทำงานกลุ่ม ความรู้ และมีเจตคติที่ดี มองเห็นแนวทางที่จะประสบผลสำเร็จในอนาคตได้ ดังนั้น รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส จึงเป็นวิธีสอนที่เหมาะสมอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพได้ เพราะเป็นเรื่องที่ผู้เรียนต้องใช้ทักษะกระบวนการคิดและทักษะการฝึกปฏิบัติอยู่เสมอ จะช่วยให้ผู้เรียนจะสามารถปฏิบัติทักษะได้เป็นอย่างดีสมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ และมีประสิทธิภาพ ดังที่ นิตยา นันดา (2563: จ) ได้วิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การใช้งาน Microsoft Publisher สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 ผลการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การใช้งาน Microsoft Publisher สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด และสอดคล้องกับ ศิริินภา โพธิ์ทอง (2562: ง) ได้วิจัย เรื่อง ผลการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียตามแนวคิดการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่อง การสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัย พบว่า 1.นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียตามแนวคิดการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่อง การสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2.นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียตามแนวคิดการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่อง การสะกดคำ มีทักษะในการเขียนสะกดคำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางคอย อำเภอมือง จังหวัดชุมพร เพื่อให้การเรียนการสอน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ มีความน่าสนใจมากขึ้น เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพของผู้เรียนให้สูงขึ้น และเพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ที่จะจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส นำไปสู่การพัฒนาความสามารถของนักเรียนที่มีต่อการแต่งคำประพันธ์ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางคอย อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางคอย อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร โดยใช้วิธีสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ

สมมติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะเรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางคอย อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางคอย อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีการดำเนินวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านบางคอย อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร มีจำนวนนักเรียน 12 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง ที่มีปัญหาเรื่องการแต่งคำประพันธ์ ประเภทกลอนสุภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies) จำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้
2. แบบฝึกทักษะ เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ จำนวน 5 แบบฝึกทักษะ
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการวิจัย

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. ศึกษาหนังสือ เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ การสร้างแบบฝึกทักษะ รูปแบบการสอนแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies)

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

1. สร้างแบบฝึกทักษะ เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ออกแบบและสร้าง Story board แบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ และวางแผนหาแนวทางในการนำเสนอบทเรียนที่เป็นฐานข้อมูล เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนด นำแบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอให้ที่ปรึกษาวิจัยพิจารณา เพื่อปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของที่ปรึกษาวิจัย นำแบบฝึกทักษะ ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 3 คน ประเมินคุณภาพหาค่า IOC เท่ากับ 0.69

2. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies) จำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ฉันทลักษณ์ของกลอนสุภาพ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง สัมผัสในกลอนสุภาพ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง หลักการแต่งกลอนสุภาพ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การแต่งกลอนสุภาพ มีขั้นตอนดังนี้ เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยรูปแบบการสอนแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies) ต่อที่ปรึกษาวิจัย เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องและความเหมาะสมของเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ ขั้นตอน กระบวนการจัดการเรียนรู้ การใช้ภาษาและนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยรูปแบบการสอนแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies) ที่แก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ ประเมินคุณภาพหาค่า IOC เท่ากับ 1.00

3. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ คือ แบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ แบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไปให้ที่ปรึกษาวิจัยพิจารณาตรวจสอบเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข และหาค่าความยาก (P) เท่ากับ 0.62 และหาค่าอำนาจจำแนก (r) 0.74

ขั้นตอนที่ 3 การทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามขั้นตอนดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ คือ แบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
2. ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยรูปแบบการสอนแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies) ใช้เวลาในการทดลอง 4 คาบ คาบละ 60 นาที
3. ทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ คือ แบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
4. รวบรวมผลจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน นำมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล คือ ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ โดยใช้สูตรสถิติ ดังนี้

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 จากสูตร $E1/E2$
2. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยรูปแบบการสอนแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies) เพื่อตรวจสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำคะแนนมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยรูปแบบการสอนแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies) สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางคอย อำเภอมะนัง จังหวัดชุมพร โดยใช้สถิติแบบนอนพารามेटริก

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies) ร่วมกับแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางคอย อำเภอมะนัง จังหวัดชุมพร ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออก เป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลของการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies) ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางคอย อำเภอมะนัง จังหวัดชุมพร

จำนวน นักเรียน ทั้งหมด (N)	ระหว่างเรียน (กระบวนการ)				หลังเรียน (ผลลัพธ์)				ค่า ประสิทธิภาพ E1/E2
	คะแนน เต็ม	$\bar{X}$	S.D.	E ₁	คะแนน เต็ม	$\bar{X}$	S.D.	E ₂	
12	60	48.73	1.25	80.22	20	14.14	2.37	84.33	80.22/84.33

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากตารางพบว่า คะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบระหว่างเรียน (กระบวนการ) ของกลุ่มทดลองได้คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 48.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.25 และคะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบหลังเรียน (ผลลัพธ์) ได้คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 14.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.37 และค่าประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 80.22/84.33

ตอนที่ 2 ผลของการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทางการเรียนของนักเรียน ก่อนและหลังเรียน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies) ร่วมกับแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางคอย อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

การ ทดสอบ	จำนวน นักเรียน ทั้งหมด	คะแนน เต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	df	p
ก่อนเรียน	12	20	9.07	1.73	10.20	13	<.001
หลังเรียน	12	20	14.14	2.37			

จากตาราง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 9.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.73 และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies) ได้คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 14.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.37 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Davies) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับแบบฝึกทักษะของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางคอย อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางคอย อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 80.22/84.33 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 โดยคะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบระหว่างเรียน (กระบวนการ) ของกลุ่มทดลองได้คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 48.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.25 และคะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบหลังเรียน (ผลลัพธ์) ได้คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 14.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.37

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางคอย อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการสอน ทักษะปฏิบัติของเดวิส ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 9.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.73 และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies) ได้คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 14.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.37

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับแบบฝึกทักษะของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางคอย อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. จากผลวิจัย พบว่า แบบฝึกทักษะเรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางคอย อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 80.22/84.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นไปได้ว่า แบบฝึกทักษะมีถูกต้องและความสมบูรณ์ มีความน่าสนใจ มีวิธีการที่เหมาะสม คำนึงถึงหลักจิตวิทยาและพัฒนาการของผู้เรียนตามลำดับ การเรียนรู้ การจัดองค์ประกอบของชุดแบบฝึกทักษะมีความครบถ้วน มีตัวอย่างและคำชี้แจงที่ชัดเจน และยังมีรูปภาพประกอบเพื่อสร้างความสนใจของนักเรียน ดังที่ ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ (2550: 19) กล่าวว่า หลักการสร้างแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพนั้นต้องมีลักษณะ ดังนี้ 1) ต้องสร้างแบบฝึกเสริมทักษะให้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาและพัฒนาการของนักเรียนตามลำดับ ขั้นการเรียนรู้ แบบฝึกทักษะต้องอาศัยรูปภาพดึงดูดใจผู้เรียน และควรเรียงเนื้อหาตามลำดับจากง่ายไปหายาก เพื่อช่วยให้นักเรียนมีกำลังใจที่จะทำแบบฝึกทักษะ 2) มีจุดประสงค์ที่แน่นอนว่าจะฝึกทักษะด้านใดแล้วจัดเนื้อหาให้ตรงกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ 3) ต้องคำนึงถึงความสามารถระหว่างบุคคลของนักเรียน ถ้าสามารถทำได้ควรแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยตามความสามารถ แล้วจึงทำแบบฝึกทักษะ 4) แบบฝึกทักษะที่ดีต้องมีคำชี้แจงง่าย ๆ สั้น ๆ ที่นักเรียนอ่านเข้าใจและทำแบบฝึกทักษะได้ด้วยตัวเอง 5) แบบฝึกทักษะต้องมีความถูกต้อง ควรต้องพิจารณาให้รอบคอบ ทดลองทำด้วยตนเองเสียก่อนอย่าให้มีข้อผิดพลาด ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะแต่ละครั้งต้องเหมาะสมกับช่วงเวลาและช่วงความสนใจ และ 6) แบบฝึกทักษะควรมีหลายรูปแบบเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ หยาดนภา ยัพรามูร์ (2552: 33) กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี ควรมีความหลากหลายรูปแบบ เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย และต้องมีลักษณะที่เร้า ยั่วใจ จูงใจได้ให้คิด พิจารณาได้ศึกษาค้นคว้าจนเกิดความรู้ ความเข้าใจทักษะ แบบฝึกควรมีภาพดึงดูดความสนใจ เหมาะกับวัยของผู้เรียนตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มีคำสั่งและคำชี้แจงชัดเจนเข้าใจง่าย มีตัวอย่างประกอบ เนื้อหาพอเหมาะไม่มากหรือน้อยเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิการ์ บุขบา (2555: บทคัดย่อ) ที่ได้วิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการแต่งกลอนสุภาพ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า ชุดฝึกทักษะการแต่งกลอนสุภาพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 87.83/84.16 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่วางไว้ คือ 80/80 และหลังชุดฝึกทักษะการแต่งกลอนสุภาพ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการแต่งกลอนสุภาพ สูงกว่าก่อนใช้ชุดแบบฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางคอย อำเภอมะนัง จังหวัดชุมพร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นสื่อการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำทลายความสามารถของผู้เรียน โดยมี การจัดเรียงลำดับเนื้อหา จากเรื่องง่ายไปยาก ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้เรื่องการแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพได้ง่ายยิ่งขึ้น ได้ฝึกฝนลงมือทำจนเกิดความชำนาญ คล่องแคล่ว สามารถทำได้อย่างถูกต้อง

แม่นยำ ส่งผลให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพที่ดี ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ดังที่ สุคนธ์ สินธพานนท์ (2553: 95) กล่าวว่า แบบฝึกเป็นสื่ออย่างหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในบทเรียนหรือเรื่องที่กำลังเรียน ซึ่งผู้สอนได้ออกแบบฝึก เพื่อฝึกทักษะการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพของตน ทำให้ผู้เรียนมีความแม่นยำในเรื่องที่ต้องการฝึก อีกทั้งยังเป็นการสร้างเสริมคุณลักษณะของผู้เรียนให้คิดเป็น มีความรับผิดชอบและมีเจตคติที่ดี

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ สมศรี อภัย (2553: 22) ที่กล่าวไว้ว่า แบบฝึกทักษะ เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงจากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเต็มความสามารถของแต่ละบุคคล ก่อให้เกิดความชำนาญในการแก้ปัญหา อีกทั้งเป็นเครื่องมือประเมินผลการเรียนและการสอนของครู สอดคล้องกับงานวิจัยของ นภาพิณ แสนสามารถ (2562: 159 - 161) เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับการอ่านการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำ เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านและการเขียน การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า แบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับการอ่านการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำ มีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.59 แสดงว่า ผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 59 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริภา จันทรเกื้อ (2562: บทคัดย่อ) ที่ได้วิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการแต่งคำประพันธ์โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง กลอนสุภาพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพะตงประธานศิริวัฒน์ อำเภอลาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ เรื่อง กลอนสุภาพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพะตงประธานศิริวัฒน์ อำเภอลาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เท่ากับ 80.78/82.89 (E1/E2) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ จึงยอมรับได้ว่าแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ เรื่อง กลอนสุภาพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพะตงประธานศิริวัฒน์ อำเภอลาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ เรื่อง กลอนสุภาพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพะตงประธานศิริวัฒน์ อำเภอลาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ร่วมกับแบบฝึกทักษะ มาใช้ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน มีการวางแผน การจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เปิดโอกาส ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ในกิจกรรมทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา กิจกรรมการเรียนรู้ โดยการฝึกปฏิบัติทักษะย่อย ๆ

หลาย ๆ ครั้ง นำไปสู่ทักษะใหญ่ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งใจไว้จนเกิด การเรียนรู้ ดังที่ เดวิส (Davies, 1971: 50 - 56) ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติไว้ว่า ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดี และรวดเร็วขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริินภา โพธิ์ทอง (2562: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียตามแนวคิดการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่อง การสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัย พบว่า 1) การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียตามแนวคิดการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่อง การสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.46/84.63 2) บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียตามแนวคิดการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่อง การสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.5494 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 54.94 3) นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียตามแนวคิดการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่อง การสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียตามแนวคิดการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่อง การสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีทักษะในการเขียนสะกดคำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตยา นันตา (2563: บทคัดย่อ) ที่ได้วิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การใช้งาน Microsoft Publisher สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 ผลการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การใช้งาน Microsoft Publisher สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.27$, $\sigma = 0.41$) ผลการศึกษาประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.23/83.84 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80/80 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าดัชนีประสิทธิผลของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เท่ากับ 0.68 และผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง การใช้งาน Microsoft Publisher สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.62$)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนต้องคอยกำกับดูแล เอาใจใส่นักเรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความก้าวหน้าของนักเรียนเป็นรายบุคคล และรายกลุ่ม คอยให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ เพื่อจะได้ปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนทันที รวมถึงใช้วิธีการเสริมกำลังใจให้นักเรียนที่ได้คะแนนน้อยเพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการพัฒนาตนเอง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยเพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับแบบฝึกทักษะไปประยุกต์ใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิการ์ บุชบา. (2555). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการแต่งกลอนสุภาพ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. [ปริญญาณิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- กรมวิชาการ. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ:คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- ชลธิชา เลิศวิสุทธินันท์. (2563). การพัฒนาความสามารถในการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ โดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับเกม KAHOOT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. [ปริญญาณิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ. (2550). นวัตกรรมการศึกษาชุด แบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะ (พิมพ์ครั้งที่ 2). ชารอักษร.
- ทิตินา แคมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน (พิมพ์ครั้งที่ 5). ด้านสุทธาการพิมพ์ จำกัด.
- นภาพัณญ์ แสนสามารถ. (2562). การพัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับการอ่านการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำ เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านและการเขียน การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. [ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นภาพัณญ์ สุวรรณธาดา. (2547). ความรู้เบื้องต้นทางการประพันธ์ เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาภาษาไทย 2 การประพันธ์ไทย. แสงจันทร์การพิมพ์.
- นิตยา นันดา. (2563). ผลการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การใช้งาน Microsoft Publisher สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6. [ปริญญาณิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.

- บุญเหลือ ใจมโน. (2555). การแต่งคำประพันธ์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พริภา ปัญญาณะ. (2556). การสอนบทร้อยกรองสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. [ปริญญาณิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมศรี อภัย. (2553). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่องการบวกและการลบจำนวนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ. [ปริญญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุนันท์ สินพานนท์. (2553). นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน (พิมพ์ครั้งที่ 4). เทคนิคพรินติ้ง.
- สุรัตน์ คำหอมรินทร์. (2558). การพัฒนาความสามารถในการแต่งกลอนสุภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก. [ปริญญาณิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุรุฒิ พันทวีศักดิ์. (2561). การพัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีสอนแบบ 4 MAT ร่วมกับแบบฝึก. [ปริญญาณิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2547). การพัฒนาองค์กรและบุคลากรแนวคิดใหม่ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- ศิริภา โพธิ์ทอง และ ฐาปนีสีเฉลียว. (2562). ผลการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียตามแนวคิดการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่อง การสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วารสารวิชาการการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 6(2), 184-190.
- ศิริภา จันทร์เกื้อ. (2562). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องการสังเกตคำภาษาบาลีและคำภาษาสันสกฤตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพะตงประธานศิริวัฒน์ อำเภอนาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- หยาดนา ยัพรราชกูร์. (2552). ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ เรื่อง บทประยุกต์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค TAI. [ปริญญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Davies, I. K. (1971). *The Management of Learning*. London : McGraw-Hill.